

## Leven sterker dan de dood

### Inleiding

Met Pasen vieren we de trouw van God over de dood heen. Het kon niet zo zijn dat het leven van Jezus, vol van belofte en van toekomst, eindigde op Golgota. Het kon niet zo zijn dat Hij na zijn dood aan de vergetelheid prijsgegeven zou worden. De opstanding uit het graf kunnen wij ons niet voorstellen zonder de opwekking uit de dood. Want precies daar vermoeden wij de hand van God. Bij Johannes lezen wij: de Schrift zegt dat Hij uit de doden moest opstaan. Dat betekent: het kon niet anders, er was geen andere mogelijkheid. Je kunt dat alleen maar op die manier zeggen vanuit het perspectief van God: Hij, God, kon niet anders. Pasen is het feest van leven na de dood, dat er een nieuwe dag komt na het duister van de nacht. Wat een vreugde om dat te mogen vieren!

### Uit het evangelie volgens Johannes 20, 1-9

Op de eerste dag van de week kwam Maria Magdalena vroeg in de morgen -het was nog donker- bij het graf en zag dat de steen van het graf was weggerold. Ze liep snel naar Simon Petrus en naar de andere, de door Jezus beminde leerling en zei tot hen: 'Ze hebben de Heer uit het graf genomen en wij weten niet waar ze Hem hebben neergelegd'. Daarop gingen Petrus en de andere leerling op weg naar het graf. Ze liepen samen vlug voort, maar die andere leerling snelde Petrus vooruit en kwam het eerst bij het graf aan. Vooroverbukkend zag hij de zwachtels liggen maar hij ging niet naar binnen. Simon Petrus die hem volgde kwam ook bij het graf en trad wel binnen. Hij zag dat de zwachtels er lagen, maar dat de zweetdoek die zijn hoofd had bedekt niet bij de zwachtels lag, maar ergens afzonderlijk opgerold op een andere plaats. Toen ging ook de andere leerling die het eerst bij het graf was aangekomen naar binnen; hij zag en geloofde want zij hadden nog niet begrepen hetgeen er geschreven stond, dat Hij namelijk uit de doden moest opstaan.

### Woorden van overweging

'Die andere leerling die het eerst bij het graf was aangekomen, ging -na Petrus- ook het graf binnen. Hij zag en hij geloofde'. Voor hem was de steen die was weggerold zonder dat er iemand aan te pas was gekomen, het lege graf, de opgerolde doeken, teken dat de Heer was opgestaan. Want Hij kende Jezus. Hij had bij de maaltijden aan zijn borst gelegen. Hij had altijd een grote liefde voor Jezus gehad. Omdat Jezus anders was. Met niemand te vergelijken. De Zoon van God. Nu drong het pas goed tot hem door: Jezus was niet dood. Zijn Heer was uit de doden opgestaan. Later zouden hij en de andere leerlingen bij elkaar zitten en herinneringen ophalen aan wat Jezus hun gezegd had: dat de Mensenzoon veel moest lijden, maar dat Hij op de derde dag zou verrijzen. Ze zouden steeds beter gaan begrijpen dat Jezus altijd al degene was geweest, zoals Hij nu aan hen verscheen. Hij leefde niet alleen voort in hun herinnering. Hun herinnering hielp hen te geloven dat Hij werkelijk de levende Heer was.

In het Matteüsevangelie vertelt de engel aan de vrouwen, dat ze de leerlingen moeten laten weten dat ze naar Galilea moeten gaan: 'daar zullen jullie Hem zien, zoals Hij gezegd heeft'. Galilea is de plaats waar Jezus hen geroepen heeft. Daar heeft Hij hun alles geleerd en Zijn wonderbare tekenen laten zien. Wanneer ze zich dat allemaal herinneren, zullen we ervaren dat Jezus bij hen is als de levende Heer.

Die woorden en daden van Jezus hebben de leerlingen doorgegeven in de evangeliën, zodat wij hun herinneringen mogen delen. En in de eucharistie waarvan Jezus gezegd heeft: 'Doet dit tot mijn gedachtenis' en in de opdracht om elkaar lief te hebben: 'Zoals Ik jullie heb liefgehad, zo moeten jullie ook elkaar lief hebben'. Dat zijn niet alleen herinneringen aan Jezus in een verleden tijd. Dat zijn woorden van de levende Heer. Vanuit Pasen zijn ze vervuld van goddelijke nabijheid en kracht. Het zijn woorden waarin we de steen van het graf zien weggerold, woorden die ons tonen dat het graf

leeg is en de dood geen macht heeft. 'Uw woorden, Heer, zijn woorden van eeuwig leven', roepen de leerlingen uit.

Door zijn dood en verrijzenis heeft Jezus voor ons de poort van het eeuwige leven geopend. Maar wat is dat eeuwige leven? Hoe krijgt je dit eeuwige leven?

Ziet u de steen weggerold? Ziet u het lege graf? Het geloof verbindt ons met Jezus en met God. Die verbinding, die relatie, is het eeuwige leven.

God kennen en Jezus kennen, is niet allerlei informatie bezitten over God, hele boekenkasten vol hebben staat. Jezus kennen is omgaan met Hem. Zijn woorden ter harte nemen. Bij de beslissingen die we nemen te rade gaan bij Hem en bij wat Hij heeft gezegd en heeft voorgedaan. Daarin mogen wij de levende Heer ontmoeten.

Tot slot

God, wij danken U in blijdschap

voor deze dag van Pasen

nu wij ook dit jaar het grote wonder mogen vieren

dat U aan ons hebt gedaan.

Wij vragen uw Kracht om van dit wonder te kunnen getuigen.

Laat ons de wereld tegemoet treden met die Blijde Boodschap:

Jezus is niet dood, Hij leeft!

Gedicht; Vier mensen

In de vroege morgen van de nieuwe dag

kwam Maria Magdalen als eerste naar het graf.

Ze wilde de Heer haar laatste eer gaan brengen,

maar vond er de steen van het graf weggerold.

Toen kwam Jezus' geliefde leerling al snel.

Deze Johannes zag en geloofde wat was gebeurd,

het wonder al eeuwen door de profeten voorzegd.

Ook Petrus snelde gauw naar 't lege graf toe.

Hij begreep op die plek nog niet wat er echt gebeurd was,

maar was de eerste die later verkondigde:

God heeft Hem op de derde dag doen opstaan.

Het duurde een tijd voor hij het geloofde,

pas na het visioen van de Heer Jezus zelf,

maar daarna schreef Paulus er brieven over vol:

Dat Christus met ons ten leven is gewekt.

Vier mensen van vele eeuwen geleden,

als inspiratiebron voor ons leven aan ons gegeven.

Om de wereld de Boodschap te verkondigen:

De Heer is waarlijk opgestaan. Hij is verrezen! Hij leeft!

br. Hans-Peter Bartels ofm